

Sekten

TAK

Sekten

indiskt drama efter John Masters

av Christian Lanciai (2011)

Personerna:

William
Mary
George
Gopals änka
en präst
Hussein
en sikh
hans son
en brahmin
andra i hans gäng
Sher Dil
hinduer
Chandra Sen
Wilson
bordellflickor
bordellgäster
Khuda Baksh
Piroo
Yasin
andra strypare
Gopal, vävare
en köpman
en Nawab
andra resenärer
en präst

Handlingen utspelar sig i centrala Indien omkring 1825.

Akt I scen 1.

Inför bröllopet i sakristian i en liten anglikansk kyrka.

William Egentligen kan jag inte fatta att vi har kommit så här långt, Mary. Vad i all sin dar fick dig att acceptera mig?

Mary Utmaningen, William. Jag förstod att du älskade mig, och det räckte egentligen, men det var något djupare i dig som lockade mig, något mörkt och farligt, som jag ville dela med dig och hjälpa dig med.

William Min post är tämligen blygsam, och det händer nästan aldrig något i mitt distrikt. Vi är praktiskt taget ensamma i djungeln med hinduer. Få brittiska fruar kan stå ut med det i längden.

Mary Ge mig en chans, som jag ger dig en chans.

William Även George älskade dig och hade kanske berett dig ett bättre liv.

Mary Han är slätare och tråkigare. Hos dig lurar faran.

(George kommer in som marskalk.)

George Är ni klara? Prästen är klar.

William Klara är vi nog, men färdiga blir vi aldrig. Men för all del, sätt i gång.

George Ni kan få det svårt där ute i djungeln. Räkna alltid med min hjälp. Jag friade aldrig till Mary, för jag visste att det var du som skulle få henne. Desto bättre vän förblir jag till er båda.

William Tack, George.

George En dålig nyhet, kanske ditt nästa uppdrag. En suttee.

William Inte nu igen!

George Mannen är försvunnen, antagen död. Frun har gett upp och vill offra sig.

William Alltså en fullständigt frivillig suttee. De är de svåraste.

Mary Om det finns en chans att mannen ännu lever är det oacceptabelt.

George Hon har sett honom i drömmen död.

Mary Rädda henne, William.

William Efter bröllopet.

George Givetvis.

William (reser sig) Det var det. Då sätter vi i gång. Är du med, Mary?

Mary Alltid.

(De går ut i kyrkan medan enkel orgelmusik sätter i gång.)

Scen 2. I djungeln.

Änkan sitter vid ett litet primitivt tempel där hon skall offras.

Ceremoniellt oväsen med präster.

änkan Jag har sett honom död. Det finns ingen väg tillbaka. Det finns inget liv för mig utan honom, då våra själar gjorts oskiljaktiga. Jag måste följa honom. Det är naturens och Kalis lag.

William (dyker upp förklädd och färgad till hindu)

en präst (skrämd, tappar sin kruka med olja) Vem är du? Man eller ande?

William Man!

änkan (drar förskräckt slöjan över sig)

William Ja, jag lever! Jag är offer för en komplott. De säger att jag dödat en köpman i Deccan. Engelsmännen är efter mig. Jag är oskyldig men måste hålla mig undan tills jag lyckats skaffa bevis.

änkan Är du hungrig? Skadad? Sjuk? Låt mig följa dig. Jag har ingenstans att ta vägen. Här är jag död.

William Det går inte. Jag måste vidare. Tala inte om för någon att jag varit här, inte någon av er! Vänta på mig i mitt hus. Lev väl. *(bryter hastigt upp)*

prästen Ni kan inte offras. Ni får vänta här.

änkan Det kan dröja länge.

prästen Vi skall skydda er.

(på väg bort hejdas William av Hussein)

Hussein Var hälsad, broder Ali!

William Vem är du? Ta bort kniven genast!

Hussein Du är inte Gopal vävaren, som du gett dig ut för.

William Det är jag visst.

Hussein Jag har följt dig, - Gopal. Jag såg dig tala med hustrun för att rädda hennes liv. Även mitt liv är i fara.

William Har du dödat någon?

Hussein Nej, det är inte engelsmännen jag fruktar. Dem har jag inte gjort något ont.

William Jag har inte tid med dig.

Hussein Låt mig visa dig något. Eller skall jag gå tillbaka till templet och tala om för dem att du inte är Gopal?

William Vad vill du visa mig?

Hussein Kom med! *(för honom till ett litet läger)* Vi stannar utanför. Vad du än får se, så håll dig tyst. Annars kan du bli som jag *(visar sin förvridenhet i nacken)* eller värre. *(sticker ner kniven)*

sikhen (vid lägrets brasa) Vi är på väg norrut mot Allahabad och Delhi. Vart är ni på väg?

brahminen Åt motsatt håll. Reser ni ensamma?

sikhen Ja, jag och min son reser alltid på tu man hand. Vi är sikher. Vi är krigare. Vi kan försvara oss.

brahminen Ändå kan det vara riskabelt att resa utan eskort.

sikhen Vi hade en följeslagare, en av de där ädelstensförarna. Han var mycket rädd av sig. Jag vet inte vart han tog vägen.

sonen Han var deformerad på något sätt, som om han blivit överfallen och fått nacken ur led.

brahminen Säger ni det? Vi är också mycket rädda i synnerhet för mörkret. Vi såg leopardspår idag, men det finns lömskare vilddjur.

sikhen Vem som helst kan trampa på en orm.

brahminen Eller de kan ramla ner från träden.

sikhen Är maten färdig, pojke?
sonen Var så god, far, chaupathis, ris och dal.
sikhen Vill ni dela maten med oss?
brahminen Tack, men vi fastar. Låt er väl smaka, så sover ni gott sedan.
(Sikhen och hans son intager måltiden. Omärkligt smyger två av de andra upp bakom dem, och på ett plötsligt hemligt tecken av brahminen kastar de en liten duk om halsen på sikhen och hans son och stryper dem effektivt.)
William (reser sig) Nej!
Hussein Tyst! Du är förlorad! (försvinner)
brahminen Tjuvvittnen! Efter dem! Döda dem!
William (har förrått sig, alla störtar mot honom, han flyr desperat, alla i bandet springer efter med dragna knivar. Kalabalik och vilda skrik.)
brahminen Ingen får undkomma!
(blackout)

Scen 3. Bungalowen.

Mary Var kan han vara? Han skulle ju rädda den där sutteen. Tror du det har uppstått problem?
George Knappast. Komplikationer möjligen, men inga problem.
(En duns utanför.)
Mary Kan det vara han? (skyndar och öppnar dörren. William helt slut och färdig med rivsår och rivna kläder utanför.) William! Vad har hänt? (hjälp upp honom. George skyndar till, och de lyckas hjälpa honom in i rummet.)
William Jag har sprungit genom djungeln.
George Det verkar onekligen så. Den är svår nog att ta sig igenom gåendes i dagsljus med machete. Du tycks ha sprungit hela natten.
Mary Vad har hänt?
William Jag har bevittnat ett brott. Vi måste undersöka brottsplatsen i morgon.
Mary Vad för brott? Överfall?
William Mord utan rimlig anledning. En sikh och hans son blev strypta. Jag lockades av en infödd dit för att se vad som pågick. Det var fasansfullt.
Mary Naturligtvis.
George Mitt i djungeln? Kan du hitta tillbaka dit?
William Jag kan inte ta fel på platsen.
Mary Och hur gick det för änkan?
William Vilken änka? Jaså hon! Jo, hon lever.
Mary Tack och lov!
George Du är färdig, gosse. Du går ingenstans i morgon.
William Vi måste undersöka saken.
Mary Givetvis.
George Få honom omplåstrad och i säng, Mary. Han behöver koppla av.

Mary Det verkar så.
 William Jag hade tur som kom hem levande. Det var inte roligt att krypa genom djungeln i natten förföljd av hysteriska mördargalningar... (*tuppar av*)
 George Han är färdig.
 Mary Han sover till i morgon. (*klappar i händerna, tjänare kommer*) Sher Dil, hjälp Sahib till sängen. (*tjänarna hjälps åt med att bära ut honom*)
 George Det var första gången någonting hände här.
 Mary Det lär sysselsätta honom ett tag framöver. Han lyckades åtminstone rädda änkan.
 George Men två andra mördades.
 Mary Lämna det till i morgon, George. William har åtminstone kommit hem vid liv.
 George Det är huvudsaken.

Scen 4. Brottsplatsen. Hinduer i arbete.

1 Han har bett oss gräva här, och då måste vi göra det.
 2 Men vad gräver vi efter? En död sikh och hans gosse? Här finns inget spår av något mord. Han måste ha sett i syne.
 1 Engelsmännen får lätt solsting.
 2 Men det här var mitt i natten.
 1 Då ser man ännu värre syner.
 2 Hopp!
 1 Vad har du hittat?
 2 (*tar upp en dödsalle*) Den här blev inte begravd igår.
 1 Kalla på sahib.
 William (*kommer in med George*) De tycks ha hittat något.
 George De har grävt upp hela lägret utan ett spår.
 William Vad är det, gosse?
 2 (*visar dödsalle*) En gammal dödsalle.
 William Var hittade du den?
 2 På platsen under eldstaden.
 William Det var det jag trodde. Gräv vidare.
 George Men den är gammal, William. Det kan vara en gammal begravningsplats.
 William Det verkar inte så. (*till hinduerna*) Fortsätt och gräv.
 1 En till!
 2 Och en till!
 William Två dödsallar till. Vad säger du nu, George?
 George (*synar dem*) De är inte särskilt gamla, högst två år. Du har varit här i tre. Har de sysslat med massmord utan att du har märkt det?
 William Jag märkte när de mördade sikhen och hans gosse.
 George Det var tydligen så dags.

1 (kommer med två dödsfall till) Skeletten ligger intrasslade i varandra.

William Någon har varit mycket verksam här.

George Du har stött på en guldåder av ond bråd död.

William Det verkar så.

2 (kommer med två till) Vi kan inte bena ut skelettdelarna, men vi kan samla dödsfallarna.

William Fortsätt så.

George Hur många tror du det kan vara?

William Vem vet? Det blir fler och fler hela tiden.

George Det här tar aldrig slut.

William (till hinduerna) Rapportera till mig när ni inte längre hittar fler dödsfall och skelett.

2 Ja, sahib.

William Kom, George. Vi behöver en drink.

(De går.)

Scen 5 . I bungalowen.

Mary Vad är det som är på gång, Chandra Sen?

Chandra Jag vet inte, Memsahib. De lär ha hittat en massa lik i skogen.

Mary Lik?

Chandra Ja, åtminstone likdelar.

Mary Likdelar?

Chandra Ja, åtminstone skelett.

Mary Hela skelett?

Chandra Åtminstone förskräckligt mycket dödsfall.

Mary Dödsfall?

Chandra Ja.

Mary Det verkar ju inte klokt.

Chandra Nej, Memsahib, det gör det inte.

(William kommer in med George.)

George Det är helt otroligt.

Mary Vad är det som händer, William?

William Vi har hittat 68 dödsfall begravda med minst lika många skelett uppe i skogen på den plats där jag såg två människor mördas för några dagar sedan, men de två mördade har vi inte hittat ett spår av.

Mary Vad betyder detta?

George 68 oförklarligt mördade och försvunna människor, kanske resenärer, som de två William bevittnade mordet på. Och detta har pågått under en längre tid, åtminstone Williams tjänstetid, troligen längre, kanske i århundraden.

Mary En kultplats för människooffer?

William Nej, något mycket mer mystiskt. En helt vanlig rastplats på vägen. Ingen kultstatus alls.

Mary Slå er ner, mina herrar. Detta måste ni förklara.

William Det kan inte förklaras. Ingen har någonsin varit med om något liknande. Alla har mördats på samma sätt med bruten nacke.

George Detta blir Wilson inte glad åt. Det har försiggått under Williams tjänstetid utan att han har märkt något.

Mary Tydligen är det något hinduerna håller på med. De har ju så knepiga religiösa uppfattningar. Suttees, och så den där hemska döds gudinnan Kali med dödsallar kring midjan och meterlång svart dräglände tunga...

William Deras religion är närmast animalistisk men står mycket nära naturen. De har ett antal gudar men ingen föreställning om någon rättvis övergud. Därför har de ingen moral men är noga med det sociala uppförandet. Hinduerna är som en enda stor familj.

Mary Och så går de och mördar varandra på det där sättet. Det stämmer inte.

William Nej, ingenting stämmer. Det är det som är problemet.

Mary Vad tänker du göra?

William Undersöka saken. Det är det minsta jag kan göra. Jag ska försöka finna den där mystiske ädelstenshandlaren med sned nacke. Han verkade veta något.

George Lycka till. Jag far hem.

William En drink till innan du sticker?

George Jag tror inte det. Jag har fått för många järn redan.

Mary Jag hjälper dig med undersökningen, Will.

William Tack, Mary.

George Lycka till. Ni kommer att få ett jävla jobb, för hinduerna kommer undan med det mesta.

Chandra En man söker er, sahib.

William Vem är det?

Chandra Han säger sig vara ädelstenshandlare.

William Perfekt!

Chandra Han vill träffa er ensam.

George Det passar bra. Jag sticker. Lycka till, kompis. *(bryter upp)*

Mary Vi skickar bud på dig om vi behöver dig.

George Gör så. *(går)*

Mary Hoppas det är rätt ädelstenshandlare.

William Det måste det vara.

(Hussein kommer in med sin sneda nacke.)

Mary Vi ses senare. *(går)*

William Nå, min vän, vad har du på hjärtat?

Hussein Ni skulle inte ha gett er till känna.

William Vad vet du om saken? Du visade mig till platsen och lät mig bevittna två mord. Vad är meningen?

Hussein De försökte mörda mig också. De lyckades halvvägs. Jag överlevde fastän nacken drogs ur led. De treor att jag är död. Får de veta att jag lever kommer de att göra vad som helst för att döda mig på riktigt.

William Men varför? Vilka är de? Vad är meningen?

Hussein Sahib, jag har visat er verksamheten. Det är er sak att ta i tu med den, om ni gör anspråk på att bringa ordning i vårt land. Själva kan vi inte göra det eller förklara varför.

William Jag förstår. Men jag måste få veta mera, och du måste veta mera.

Hussein Jag har fullt sjå med att hålla mig undan och undvika dem.

William Det förstår jag. Men varför vill de mörda dig? Vad har du gjort dem?

Hussein Ingenting.

William Och sikhen och hans son – hade de heller inte gjort någonting?

Hussein Nej, ingenting.

William Alltså ger du mig ett hopplöst fall utan någonting att gå efter, medan 68 människor under min tjänstetid har mördats någon kilometer härifrån. Det är absurt.

Hussein Nej, det är indiskt.

William Och därför desto absurdare.

Hussein Jag har visat er vägen, Sahib. Ni får gå den själv. (*bugar sig och avlägsnar sig hastigt*)

William (*förtvovlad, slår sig ner, slår upp en drink åt sig*) Det är som att få myror i byxorna. (*dricker*)

Mary (*kommer in*) Har han gått?

William Ja, älskling.

Mary Kunde han ge dig en ledtråd?

William Nej, bara ett trassligt nystan.

Mary Alltså är det något du kan åtgärda.

William Det återstår att se.

Mary Ta dig inte för många drinkar.

William Bara en till. Annars får jag mardrömmar och ser bara skelett hela natten.

Mary Låt det bli den sista. Solen kommer tillbaka i morgon.

William Det hoppas jag verkligen. (*sveper drinken, kysser henne*) Vi har fått Indiens värsta mardröm på halsen, och det blir svårt att väcka Indien ur den, för den är verklig. Och det värsta är att ingen kan förstå den, för det är bara som en ond dröm.

Mary Sekteristiskt massmord?

William Någonting i den vägen.

Mary Du räddade sutteen.

William Hon har inte rört sig från platsen. De har byggt en hydda åt henne och ger henne mat och dryck och kläder, men hon kommer inte hem igen så länge hennes man är borta.

Mary Tror du någonsin vi får veta vad som hände honom?

William Han kanske är en av de 68 – eller av något annat antal nedgrävda någon annanstans. Dödens mysterium i sin prydno. Livet är döden och döden är livet, tycks

det vara för hinduerna, som om gränserna mellan dem suddats ut och de övergått i varandra...

Mary Grubbla inte mera på det nu. Kom och lägg dig.

William Som du vill, min kära. (*sveper det sista av drinken. De bryter upp.*)

Akt II scen 1.

Wilson Jag fattar inte vad det går åt honom. Han har alldeles hoppat över skaklarna. Det här går inte. Vad menar han egentligen? Han var ju alltid så ordentlig och höll sig alltid snarare litet på efterkälken än gjorde något överilat.

(*William kommer in.*)

Nå, där är du, din odåga. Vad håller du på med egentligen? Förklara dig!

William Jag jagar en mördarsekt.

Wilson Vad menar du?

William Jag spårar mördarna till två massmord, troligen fler.

Wilson Du har hittat en massa lik, men mördarna kan inte spåras eller åtgärdas med lagliga medel. Därför tillgriper du olagliga medel, inspärrar en massa misstänkta utan bevis, vållar upprörda protester och oro i landet och gör bara bort dig. Så kan man inte göra när man har ett ansvar både inför hinduerna och regeringen.

William Så jag skall bara låta sekten fortsätta mörda av hjärtans lust?

Wilson Oss emellan sagt, vad angår det oss egentligen? Dessa okända hinduer mördar bara hinduer. Vi hade ingen aning om saken förrän du snubblade över den när du lade näsan i blöt för en suttee, som inte ville annat än följa sin man, medan du hindrade henne och dömde henne till ett ensligt liv i skogen, i praktiken i fängelse, i väntan på en man som ingen någonsin mer kommer att få veta något om.

William Oss emellan sagt, det vet vi ingenting om. Min fru din dotter övertalade mig att rädda henne.

Wilson Det gör bara saken värre att du dessutom är gift med min dotter.

William Sir, denna sekt är farlig och växer i makt och inflytande och sprider terror som knappast kan betecknas som laglig ens inom hinduiska förhållanden. Vi vet ännu inte hur långt denna terror har spridit sig, kanske över hela landet. Vi är än så länge bara inom det undersökande stadiet. Vi kan inte låta en sådan sekt fortsätta.

Wilson Detta är dina teorier. Du har inga bevis.

William Skräcken är bevis nog. Alla som haft någon beröring med dessa mördare vägrar veta någonting om saken av skräck för att ha någonting mera med dem att göra.

Wilson Du har alltså inga vittnen.

William Jag hade ett. Det var han som satte mig på spåret. Han fick mig att bevittna ett av dessa sektmord på en handelsresande sikh och hans son.

Wilson Du hittade aldrig kropparna.

William Nej, men jag hittade 68 andra i stället. När George precis som ni avrådde mig från att undersöka ett tydligen indiskt mysterium uppdagades en liknande

massaker inom hans jurisdiktion. Då jag redan inlett undersökningen tog jag ansvaret för att överta även utredningen av hans massaker, då det tydligt var samma mördare: alla nackar brutna på samma sätt.

Wilson Och vad hände med ditt enda vittne?

William Det var han som tipsade mig om massmordet på Georges område. Jag försökte kvarhålla honom mest för att skydda honom, då han var livrädd själv, han ville träda i min tjänst och bli brittisk soldat, så jag satte honom i mitt enda säkra förvar fängelset, varifrån han rymde, troligen för att spåra upp nästa massaker och kunna tipsa mig om den innan det är för sent.

Wilson Vet du vad det värsta med detta är?

William Att det får fortsätta.

Wilson Nej, att du har blivit så besatt av saken att du försummar dina övriga plikter. Du kan inte längre sköta ditt ämbete. Därför måste jag skilja dig från det. Du kan alltid återgå till armén, vilket jag rekommenderar dig att göra.

William (stramar åt sig) Sir, det tar väl en viss tid för er att finna en ersättare.

Wilson Några veckor räknar jag med. Jag tänker påskynda ärendet.

William Sir, mitt skiljande från skötandet av detta ärende kan bara innebära att mördarsekten får fria händer att fortsätta och expandera sin verksamhet. Endast de främjas av ert beslut medan er dotter kommer att ta det hårdast.

Wilson Det är just det, att du är gift med min dotter som gör situationen ohållbar för mig. Med min ställning kan jag inte ha en dotter gift med en högre tjänsteman som inte gör sitt jobb. Och kan du ens förklara för mig varför en grupp okända fanatiker skulle ge sig på fullkomligt oskyldiga människor och mörda dem utan motiv?

William Enda förklaringen är Kali, deras dödsgudinna, som tycks kommendera dem till detta. De drivs till det. Se det ungefär som en besatthet. De är helt enkelt professionella seriemördare som inte kan sluta, och deras tillstånd sprider sig som en sjukdom, som en sorts smittsam mentalsjukdom.

Wilson Det är det diffusa i det hela som gör det så ohanterbart. Du kan inte sköta saken inom lagens gränser. Om du känner att du måste sköta den utom lagens gränser kan du inte längre vara lagens tjänsteman. Så enkelt är det.

William Tack, Sir.

Wilson Du kan gå. (*William går genast.*)

Vem har någonsin hört talas om en smittsam mentalsjukdom? Han försöker bemästra en virvelstorm. Ingen kan hjälpa honom med det.

Scen 2. Hemma.

Mary Finns det något mera dumt och vansinnigt än formalism? Will håller på att gå till rätta med de värsta brott någonsin begångna i Indien, och pappa avskedar honom för att han inte sköter mindre väsentliga saker. Det är absurt! Så korkad är människan, att ett fåfängt ställningsmedvetande förvandlar henne till en dum automat av omänsklighet, där den minsta förlust av proportioner och perspektiv gör

henne helt från vettet av blindhet. (*William kommer in.*) Det går inte, William. Du måste göra det.

William Göra vad då?

Mary Upplösa sekten. Du har några veckor på dig.

William Det går inte.

Mary Det måste gå. Pappa kommer inte att märka det, och efteråt kommer han att se mellan ögonen och låtsas att det aldrig hände. Bara du kan göra det.

William Hur? Jag har ingen auktoritet och inga underlydande längre.

Hussein (osynlig, viskar) Du har mig.

William (rycker till)

Mary Vad är det?

William En läderlapp i huset, tror jag.

Mary Fången? Det finns många utgångar.

William Den kanske vill något.

Mary Den behöver kanske hjälp med att komma ut. Jag går och ser mig omkring. (*går*)

William Var är du?

Hussein Är alla dina tjänare borta?

William Ja.

Hussein Jag står bakom dörren. Jag är inte rädd för Memsahib, hon är modig, men ingen annan får se mig.

William Kom fram då.

Hussein (träder fram) Du skulle inte ha låst in mig. Jag var tvungen att rymma för att ta reda på mera. Nu har jag fått veta mera. Jag har en plan. Du kan avslöja sekten.

William För sent. Jag är avskedad och har ingenting att säga till om längre.

Hussein Desto bättre. Då är du fri att agera. Du talar hindi flytande och har svarta ögon, som en hindu. Du är lik Gopal, och alla trodde att du var han, när du ingrep mot änkan. Till och med jag trodde det. Du kan fortsätta agera som Gopal.

William Men Gopal kanske lever.

Hussein Jag vet att han lever, men han kommer inte tillbaka, för han har gått in i sekten. Sekten ger ingen fri, utom genom att man mördas själv. Den är strängare än islam. En gång moder Kalis, och du är det för hela livet och måste enligt sektens oskrivna lag fortsätta mörda i hennes namn så länge du lever, för att skaffa henne fler medföljare. En gång Kalis, och man är hennes för evigt. Bara ni engelsmän kan göra slut på denna hemska epidemi.

William Du menar att bara jag kan göra det.

Hussein Ja.

William Varför skulle jag göra det? Vad jag gör har ingen betydelse längre.

Hussein Just därför. Du är vanärad, deklasserad och utstött. Genom att strypa stryparsekten kan du återupprätta dig själv. Vore det inte värt det, för din frus skull och för hennes far?

William Varför insisterar du på att be mig om detta?

Hussein Därför att jag vill rädda mitt eget liv och bli brittisk soldat, och bara du kan hjälpa mig med detta. Vi kan hjälpa varandra och skydda varandra. Ödet förde oss samman för att vi skulle göra detta.

Mary (kommer in) En annan fladdermusjägare?

William Mary, detta är Hussein, mannen som introducerade mig för stryparna.

Mary Bravo! Han är kanske rätta mannen att hjälpa oss.

Hussein Er man måste bli hindu och en av oss. Det är enda sättet. Han kanske måste ingå i sekten själv för att komma åt den.

Mary För hur länge?

William Kanske fem månader.

Hussein Men absolut ingen får veta vad han håller på med. Han måste få försvinna spårlöst.

Mary Hur ska det gå till? Han är den ende vite mannen här. Om han försvinner märks han ännu mera än när han märks.

William Vi får lägga mig sjuk. Chandra Sen måste förstås bli insatt i situationen. Under några veckor får ingen besöka mig utom du och Chandra Sen, då är jag försvunnen, men efteråt kvarhålls jag isolerad på rummet i några veckor och sköter allt arbete därifrån.

Mary Vem ska sköta det?

William Du.

Mary Naturligtvis.

William Och sedan efter en månad är jag helt enkelt försvunnen. Jag har lämnat utan att säga adjö, och inte ens du vet då var jag finns, vilket är med sanningen överensstämmande, för det skall jag inte ens veta själv.

Mary En strålande plan!

William Jag hoppas det. Hur omfattande är den här sekten egentligen, Hussein? Är den lokal här eller omfattar den flera landskap?

Hussein Den omfattar hela Indien. Den har miljoner medlemmar.

Mary Och vad är ditt synnerliga intresse av att den försvinner?

Hussein Jag är muslim. Ni kristna har ingen anledning att frukta den, ni är inte handelsresanden eller leder karavaner längs vägarna här, men många muslimer och sikher har blivit mördade.

William Vi får se vad vi kan göra. Är du med på planen, Mary?

Mary Givetvis.

William Total sekretess?

Mary Inte ett ord till min far.

William Eller till George.

Mary George kan misstänka ett och annat, men han blir bara glad om du lyckas avlägsna sekten. Den har ju även gjort intrång på hans område,

Hussein På allas områden.

William Då så. Vi är redo. Du skall få bli brittisk soldat om vi lyckas, Hussein.

Hussein Det är allt jag vill. Då slipper jag alla religioner.

William Och du får bli min vikarie här, Mary. Utan tvivel kommer du att sköta dig bättre än jag.

Mary Pappa ska inte behöva klaga på dig mera. Och när du kommer tillbaka har jag kanske fött vår son.

William Eller dotter.

Mary Huvudsaken är att han är vår, och det om något kommer att försona pappa med dig.

William Det får vi se. Jag har ett långt svårt hemligt uppdrag framför mig.

Hussein Jag hör Chandra Sen komma med te. Vi ses sedan, Ali. (*försvinner*)

Chandra Sen (kommer in) Litet te, mitt herrskap?

William (kysser Mary) Tack för all vår lycka hittills.

Mary Det kommer mera. (*kysser tillbaka*)

(*Chandra Sen serverar te, och de dricker te.*)

Akt III scen 1. Bordellen.

fnask 1 Tröttnar du aldrig på ditt yrke?

2 Det är outslitligt.

1 Men vi är det inte.

2 Det är svårt att sluta när man väl kommit in i trallen.

1 Du menar, att en gång en hora, alltid en hora.

2 Medge att det är svårt att ta sig upp ur det yrket.

1 Jag har aldrig ens försökt.

2 Nej. Det är ingen idé. Det är roligt så länge det varar.

1 Och sedan?

2 Ingenting. Om man inte börjar om från början igen.

1 Men jag börjar tröttna på alla gamla gubbar. De börjar bli tjatiga.

2 Man kan inte få högsta vinsten varje gång.

1 Men någon gång vore det roligt.

2 Händer det är du slut som hora och blir ordentlig.

1 Ingen risk är jag rädd.

2 Det är inte ens någon idé att räkna med den risken. I vårt fack är den nästan utesluten.

1 Du har varit med längre än jag. Jag har bara kommit så långt att jag har slutat hoppas.

2 Jag har för länge sedan glömt att jag någonsin hoppades.

(*Hussein och William kommer in.*)

Will (som fullfjädrad hindu) Tror du verkligen det här är rätt ställe för oss?

Hussein Du anar inte, Gopal. Hit kommer vilka bröder som helst, i synnerhet under Diwali. – Hej, Ali, har du några att rekommendera?

gästen Vem som helst. De är alla slitstarka.

1 Äntligen någon som är litet yngre, men vad är det för fel på ditt huvud?

Hussein Bara litet snedvridet, men skenet bedrar. Det är desto mindre fel på innehållet..

1 Vad gör du här då?

Hussein Söker sällskap.

en annan gäst Du vet var du ska finna sällskap, Ali.

Hussein Jag säger då det, kollega, jag visste väl var mina vänner var.

gäst 3 (till Will) Men är det inte Gopal? Var har du varit i alla dessa år? Jag är Khuda Baksh, numera Jemadar.

Will (reagerar genast) Min vän! *(omfamnar honom. De kramas hjärtligt, som om de alltid känt varandra.)*

Khuda Det är väl tolv år sedan sist. Du var en ung man då. Vad har du gjort under tiden?

Will Glöm det. Jag gör det gärna själv. Jag lämnade till slut min vävarrörelse för att bli fri med rörelsen. Låt oss i stället tala om gamla minnen. Hur gick det för dig själv?

Khuda Vi är ett framgångsrikt band som samarbetar väl, fast vi är både hinduer och muslimer. Vår präst är Yassine Khan. Piroo köper sockret. Själv är jag Jemadar. Vi är fyra officerer. En grupp ligger framför oss, som vi skall hinna upp i morgon, och sex av oss hinner upp oss i morgon som förstärkning.

Will Har ni något mål i sikte?

Khuda I gruppen framför oss ingår elva beetoos och nio av oss. Med de andra framför oss och gruppen bakom oss blir vi tjugoan mot elva. De har ingen chans. Det blir en häftig mördarfest med storslaget kalas åt Kali.

Will Minsann.

Khuda Men vem är din vän? Han är väl också en av oss?

Hussein (som på kommando) Strypare, andra graden, nitton expeditioner, sjuttiofyra på meritlistan, alltid redo.

Khuda Bravo. Vad jag är glad att ha träffat er! Vi behöver alla mördare vi kan få. Jag hörde att två band råkat på komplikationer längre söderut. Någon lyckades fly och skvallrade för engelsmännen.

Will Det har vi inte hört något om.

Khuda Nåväl, välkomna att delta i festen i morgon. *(trycker hans hand och försvinner.)*

Hussein Det skötte du bra. Du är nu Gopal. Ta dig nu en hora och gör dig på gott humör inför morgondagen. *(tar hand om första fnasket. Will blir ensam.)*

Will Sjuttiofyra! Av en enda man! Och nitton expeditioner! Jag borde fly från denna tilltagande mardröm men kan inte, ty den kan inte väckas, bara avgöras inne i sig själv. Jag har inget val än att konsekvent följa med i avgrunden och genomföra min roll som strypare. Bara så kan jag komma åt dem. Man kan inte bota en sjukdom om man inte kan förstå och identifiera den. Denna är som en tumör som spridit osannolika tentakelgrenar över hela Indien, så att man inte kan undgå att träffa på strypare till och med i de billigaste bordeller. Endast vi engelsmän står utanför denna underjordiska rörelse, som bergtagit hela det indiska samhället och terroriserar det med en ständigt tilltagande skräck, och bakom alltihop står en blodtörstig kvinna,

som inte finns. Det är som en ond saga som blivit verklighet, och bara jag kan genomskåda den och åtgärda den. Det är som en ensam läkare i en pestepidemi, som drabbat världens största land och som är omöjlig att isolera. Här behövs skvadroner mot denna armé av lönnmördare.

Scen 2. Ett läger.

köpman Är min herre aldrig rädd för överfall och natten?

Nawab Aldrig. Varför skulle något drabba mig? Det finns ej något skrämmande med natten, och all rädsla kommer alltid inifrån, ifrån oss själva. Den som inget har att frukta i sig själv, i sina minnen, fantasier och inbillningar, har ingenting att frukta i all världen. Jag har rest här hundra eller tusen gånger i förlitan på Allah och godhetens försyn, och aldrig har det hänt mig något. Varför skulle något hända mig?

köpman Och ändå borde man beständigt vara vaksam.

Nawab Därför reser vi i sällskap. Det är vår försäkring. Därför är det allra säkrast att gå med i karavaner.

köpman Vi är ingen karavan.

Nawab Nej, men ni är ett trettiotal. Tro mig. Vi har ingenting att frukta.

köpman Men de flesta i vårt sällskap vet vi inget om.

Nawab Det värsta är att vara misstänksam. Det föder paranoia, som blir bara värre i dess gödande av en ond cirkel. Tro mig, käre vän, ju mindre vi vet om de människor vi reser med och deras olyckor, privatliv och bekymmer, desto bättre. Slå dig nu till ro och slappna av.

köpman Ändå är det någonting i luften.

Nawab Läderlappar, syrsor, en och annan apa, några fåglar, susande och prasslande av insekter och myror, ja, det rör sig överallt, men det har ingenting med oss att göra.

köpman Det är något annat.

Nawab Ja, en uggla och en varg långt borta, kanske någon björn och panter, men de lever sina egna liv och skyr oss smutsiga inkräktande fåfänga människonarrar, som är bara luft för dem och störande element. Sov nu, gosse. Det är lugnt.

köpman Nej, det är det inte. (*Nawaben gör en avvärjande gest som inför ett hopplöst fall och drar sig tillbaka.*) Han är rik och har en hög och säker ställning, bortskämd och förmögen, aningslös och självgod. Just en sådan som är dömd att råka illa ut. (*ger ett tecken, och några strypare kommer fram, däribland Hussein och Will.*)

Allt är redo. Ingen anar något. Allt vad vi behöver är vår bän till Kali. Hur är det med grävorna?

Khuda De sätter i gång när vi sätter i gång.

köpman Gott. Var redo. Alla måste vara fullkomligt tillfreds med sin inbillade säkerhet när vi skrider till verket.

Khuda Kali väntar på vårt offer. (*till Will*) Detta är högtidsnatten som vi väntat på, min vän. Nu samlas stjärnorna kring månens fullhet för att bidra till dess skarpa

glans och stråla över oss i vår sakrala verksamhet när dödens högtidsgudstjänst äger rum. Det blir en fest och helig ceremoni som heter duga, när vår moder Kali triumferar, jublande och prisande vår verksamhet och lysande av stolthet över våra framgångar och expansion. I natt skall elva nya själar vigas åt vår Kalis eviga gemenskap. Jag beklagar att du ej kan vara med, men när din arm blir bättre skall du även kunna vara med och festa som vi andra i vårt mördande. Men du har aldrig sagt mig vad du gjorde under elva år när du var borta.

Will Jag gifte mig.

Khuda Det är mänskligt. Var hon vacker?

Will Mycket.

Khuda Blev det många barn?

Will Jag tröttnade till slut.

Khuda Det gör man alltid. Bra att du kom tillbaka. Du behövs. Du var den skickligaste av oss och en ledare, och det skall du förvisso bli igen, så fort din arm blir användbar igen för det precisa hantverk, som du alltid var den bäste av oss på.

Will Det kan nog dröja.

Khuda Vi har tålamod.

Will Tänk att ni inte har glömt mig under denna långa tid.

Khuda Du var alltid särskilt utvald. Du var mer än en av oss. Du var skickad hit av Kali själv för att leda oss i hantverket och göra oss till världens ledare. Det var din mission. Det sade du själv. Du tog en paus men kom tillbaka. Det är Kalis vilja. Hon släpper aldrig sina barn. Hon är Modern över alla mödrar.

Piroo Han har ingen rätt att vara med på vår högtid så länge han inte själv bidrar till offrandet.

Khuda Håll käften, Piroo. Du är bara avundsjuk för att han är en gammal mästare medan du aldrig lärt dig hantverket ordentligt.

Piroo Han är ny här. Vi känner inte honom. Jag litar inte på honom.

Khuda Låt bli då. Han är mycket äldre än du. Jag kände honom innan du var nybörjare. Han var bäst av oss alla. Han för tur med sig. Han är välsignad av Kali.

Hussein (till Will) Du vet, att du inte kan bära armen i band för alltid.

Will Vad begär du av mig?

Hussein Du är en av oss . Då måste du göra dig trovärdig som en av oss. Förr eller senare.

Will Jag är medveten om detta.

Hussein Det är dags. Vi samlas vid trädet.

(Stilla smyger svarta skuggor ljudlöst upp mot trädet för att samlas där vid sidan av lägret som till aftonbön.)

Nawab Jag hoppas de mässar tyst. Jag önskar vila.

köpman Ingen risk, min herre. De kommer inte att höras. *(När Nawaben sluter ögonen smyger sig även köpmannen med Hussein och Will bort till de övriga.)*

Khuda Vi åkallar dig, o gudinna, av den strålande fullmånens kalla magi, att vara med oss i natt och delta i vår slakt till din ära, en offrad måltid till dig på det att du alltid må beskydda oss och underlätta vår förkovran.

prästen Hon hör din bön.

Will (till Hussein) Tror han verkligen att månen kan höra honom, denna sterila livlösa himlakropp, som bara sprider kyla och skräck såsom solen sprider värme och liv?

Hussein Det är deras religion. Kali är också månens gudinna med Shiva.

Will Men flera av dem är muhammedaner.

Hussein Döden förenar oss. Den har vi alla gemensamt, i synnerhet när vi praktiserar den. Du har väl också gjort det åtminstone som krigare?

Will Du menar att det inte är någon skillnad mellan att döda för sitt land och döda för Kali?

Hussein Precis. Men försök hålla käften. Piroo eller någon annan misstänksam kan höra dig.

Will Jag försöker bara skaffa mig distans till vad jag egentligen håller på med.

Hussein Det går inte med Kali.

Khuda Vi åberopar dig att vara med oss i vårt sanningens ögonblick att viga elva färska liv till din ära och evighet. Var med oss i vårt värv, och låt ingenting gå fel.

prästen Hon beskyddar oss.

Khuda Fullmånen kan inte bli fullare, och Kali kan inte bli nådigare. Jag tror vi är redo.

prästen Grävorna är redo.

Khuda Inta era positioner. Gå till vila på era vapen och invänta signalen.
(*Alla smyger sig diskret bort från trädet igen – man ser bara silhuetterna.*)

Nawab (gäspar ljudligt) Ack, underbara fridens natt, skänk mig god sömn och vederkvickande drömmar, så att vi kan få en ny god resdag i morgon.
(*gäspar igen och somnar*)
(*En stunds spännande total tystnad, ej för lång, tills signalen kommer:*)

Khuda Stjärnorna upplyser oss och vår väg.
(*Plötsligt rusar tjuugo strypare upp med sina strypdukar. Nawaben hör till de första som stryker med, strypt av köpmannen, som effektivt spänner duken om hans hals och nacke i ett järngrepp och knäcker nacken med ett knä i ryggen. Alla begagnar samma teknik.*)
ett offer (skriker) Dö, din fähund!

Piroo Han har kniv!

flera Slakta honom!
(*Man ser Piroo desperat hugga ihjäl sitt offer med många hugg med kniv. Offret gör förtoivlat motstånd men dukar under. Piroo är helt nerblodad.*)

Khuda Klumpigt, Piroo, klumpigt.

prästen Alla är döda, Jemadar.

Khuda Gott. Då övergår vi till nästa fas.
(*Stryparna tar upp klubbor och yxor och bearbetar liken, knäcker ben vid knäleder och armbågar och bryter loss ben.*)

prästen Grävorna är färdiga.

Khuda Gott. Till gropen.

Will (till Hussein) Vad händer?

Hussein Utplåningen av alla spår. Kropparna reduceras, och magarna spetsas sönder för undvikande av gasutveckling som bubblar upp till ytan och lockar asätare.

Khuda (kommer fram till Will) Du ser tagen ut, Gopal. Jag beklagar att det inte gick så smidigt till som i dina dagar.

Will Ingen kom undan.

Khuda Du har rätt. Det var huvudsaken. (går bort till de övriga.)

Hussein Grävorna ingår i sekten. Rutinerna är så väl inövade att effektiviteten är total och ren praxis. De gräver graven lika snabbt som ceremonin och offringen sker. Det går nästan alltid jämnt ut.

Will Men sjakaler och andra asätare kan få vittring och gräva upp liken.

Hussein Inte om man beströr marken med malört. Det ingår i rutinen. Ingen kommer någonsin att finna dessa elva lik.

Will Tio. En gick i förväg.

Hussein Jag vet. De vet. De hinner upp honom. Han hinner inte fram.

Khuda Tack, o gudinna, för din allsmåktiga nåd. Ännu en gång har du framgångsrikt fört oss till en total seger. Ingen kom undan, och alla tillhör de nu dig i evighet. Låt oss nu fördela bytet.

Piroo Gopal deltog inte i offrandet. Han skall inte ha något.

Khuda Håll käften, Piroo. Du är ute. Han är officer nu i stället för dig. Du får fortsätta köpa socker, men det blir din enda befattning. Du var slarvigast i natt.

Piroo Han hade kniv!

Khuda Är man snabb tillräckligt hinner inget offer dra kniv. Du var försumlig.

Piroo Men jag dödade! Det gjorde inte Gopal!

Khuda Tyst! Inte ett ord mer! Jag är Jemadar för vår grupp. (Piroo blänger på Will och hulkar ut.) Hur mår din hand, Gopal?

Will Den blir bättre men lider av att inte få kunna agera.

Khuda Din tid kommer. Vänta bara.

Will Jag ser fram emot den dagen.

Khuda Det gör vi alla.

Will Men Piroo har rätt. Jag avstår från bytet.

Khuda Må det bli som vår nye officer vill. Han har talat.

(De delar bytet mellan sig: pengar, smycken, med mera. Will drar sig avsides.)

Will O mardrömsnatt utan slut, min själ var bunden av pliktens fjättrar, jag kunde ingenting göra för att rädda något av dessa liv, allra minst Nawaben, fastän den här sortens död är den grymmaste av alla: att bara vanmäktigt försvinna i himmelsskriande orättvisa utan att ens kunna underrätta sina närmaste eller låta någon få veta att eller hur man dör. I krig kan åtminstone kroppen återbäras, men här är man utplånad som om man aldrig funnits. Och jag är fjättrad vid tystnadsplikt tills jag kan slå tillbaka, men hur? Denna verksamhet är för skickligt utvecklad till en för omfattande och skenande effektivitet för att kunna stoppas i ett huj. Och allt vilar bara på vidskepelsens absurda inbillningskraft. Jag vill bara kräkas men måste

uthärda för att kunna tänka och planera en svårare strategi än något krigs, ty jag är bara en mot kanske en miljon...

Hussein (kommer fram) Ceremonin närmar sig. Du kommer inte undan.

Will Kommer det ännu mer?

Hussein Bara sockerceremonin.

Will Socker?

Hussein Ja. Man äter socker och dricker vatten. Det är för att ta bort all eventuell besk eftersmak. Det är kanske just vad du behöver.

Will Tror du det hjälper?

Hussein Faktiskt. Du kommer över det. Du vänjer dig. Du måste delta. Det gör inte ont.

Will Nåväl. *(följer med)*

Khuda Där är du, Gopal. Har du sovit? Vi närmar oss högtidens höjdpunkt.

Will Sockerceremonin?

Khuda Ja. Du är självklart med. Det är bara fem av oss som inte får vara med.

Will Vilka fem?

Khuda De som ännu inte har klassificerat sig.

Will Har jag det fast jag inte var med?

Khuda Broder, du är överkvalificerad. Jag har sett dig i arbete. Ingen falsk blygsamhet, om jag får be.

(Ceremonin förbereds. En stor filt bredes ut. Alla stryparna ställer sig på två led. Khuda agerar som ceremonimästare. Prästen assisterar, bär fram det bruna sockret och kalken. Prästen erbjuder först socker och kalken åt Khuda.)

prästen Tagen och äten härav. Detta är Kalis modersmjölk och helande medicin av enbart sötma. Du tillhör henne och hon tillhör dig. *(Khuda äter sockret och dricker av kalken.)*

Will Bara socker och vatten?

Hussein Bara socker och vatten.

Will Måste jag?

Hussein Du måste. Det gör inte ont. Det bara lindrar och tröstar.

Will Vad är filten till för?

Hussein Ställ inte så dumma frågor. Du vet ju allt, Gopal. *(Under tiden har ceremonin fortgått, samma formel som prästen gav kalken och sockret åt Khuda med övertar prästen för att distribuera sockret och kalken åt en efter en av stryparna. Alla tar fromt emot och svarar: "Kali är vår enda moder." Hussein nödgar Will att beträda mattan i kö som de andra.)*

Will Båda händerna?

Hussein Båda händerna. Gopal, efter elva år tycks du ha glömt en del.

Will Tvärtom. Det var något annorlunda och mer rigoröst för elva år sedan.

Khuda (till Hussein, som nu står i tur)(Samma formel.)

Hussein (tar sockret och äter, tar kalken och dricker) Kali är vår enda moder.

Khuda (till Will, samma formel)

Will (tar emot) Kali är vår enda moder. *(kan inte dölja tillfredsställelse över den lindrande effekten av sockret och vattnet. Ceremonin fortsätter med de sista.)*

Will (till Hussein) Har de inte lagt något i vattnet?

Hussein Vad skulle det vara?

Will Något berusningsmedel eller bedövningsmedel eller gift.

Hussein Varför tror du det?

Will Det känns så oändligt vederkvickande.

Hussein Det var ju det jag sa.

Will Men så avslappnande kan inte vatten vara.

Hussein Det är Kali. Man blir törstig av att mörda. Släckt törst är den yttersta vederkvickelsen.

Will Jag är helt slut. Och ändå har jag inte mördat.

Hussein Det är Kalis kraft. Hon har gått in i dig. Du är hennes nu. Det finns ingen väg tillbaka.

Will Vad menar du?

Hussein Du har stått på hennes heliga täckelse och tagit emot henne. Du har ätit hennes lekamen och druckit hennes blod. Du tillhör nu henne. Du är en fullvärdig strypare.

Will Men jag var ju inte med! Min hand var i band!

Hussein Alla som beträder duken är hennes utkorade strypare. Fem fick inte vara med, för de har inte kvalificerat sig ännu. Du var kvalificerad från början. Jag har sett dig trola fram stryparduken. Du gör det smidigare än någon annan, som om du visste hur man gjorde innan du var född. Själva Jemadaren var imponerad. Därför fick han så stort förtroende för dig. Du kommer inte undan. Du är strypare nu. Du kommer aldrig att bli fri från brödraskapet.

Will Du smet ju själv och var fri tills du mötte mig och bad mig om hjälp mot rörelsen. Du var inte med och mördade.

Hussein Såg du mig inte? Jag erkänner det. Jag har fått återfall. Såg du mig inte bakom citterspelaren? (*Will tar sig för pannan.*) Jag är såld och njuter av det. Det skall du också göra. Du vänjer dig. Jag blir aldrig brittisk soldat, och du kan aldrig mer återvända till britterna eller din hustru, lika litet som Gopal kan det. Du är Gopals alter ego. Ni är lika varandra som bär, nu när du är hindu. Inte ens du kan ta Jemadaren ur den övertygelsen.

Will Mitt huvud snurrar.

Hussein Du är förförd av Kali. Det är bara att acceptera det och ge efter. Ingenting kan motstå hennes moderliga kärlekskraft.

Will Det måste ha varit något medel i vattnet som ni alla är beroende av.

Hussein Bara Kali. Vi är förtrollade av henne och har accepterat att frivilligt tjäna henne för evigt och njuta av det. Allt hon kräver är, som alla kvinnor, nya offer, nya själar. Men hon står över alla kvinnor och har samma kärlekskraft som alla kvinnor tillsammans. Vi kan aldrig ha henne. I stället har hon oss. Det är ett gudomligt privilegium.

Will Det är bara vidskepelse, som djävulen och Gud.

Hussein Tror du det? Vänta bara. I nästa expedition kommer du själv att med briljans bruka stryparduken och njuta av det, i synnerhet efteråt, då du känner saligheten av Kalis kraft genom sockret och vattnet. Medge att det gav dig njutning.

Will Gå! Jag vill inte höra mera!

Hussein Du lugnar ner dig och vänjer dig. Jag vet hur det går till. (*går*)

Will (försöker samla sig) Jag skall skriva en rapport och gömma den i jorden för att senare gräva fram den, komplettera den och leverera den. Det är min enda möjlighet, min enda väg tillbaka till förnuftets ordning. Bara jag inte fastnar i denna mardröms lockelser för att sedan ångra eller glömma den. Men den risken har jag inget annat val än att ta. Vägen går framåt, det finns ingen återvändo, men den leder någonstans, kanske hem, kanske till själva Kali. Jag får finna mig i att vara totalt ovetande om mitt eget öde.

Akt IV scen 1. Bordellen.

Gopal Vad gör jag här egentligen? Driver redlöst som ett mänskligt vrak, desorienterad efter att ha övergivit fru och hem, fastän jag hade allt och hon var ung och vacker, men ett rykte nådde mig att hon blev räddad från att offra sig som suttee av att jag dök upp. Var det en dubbelgångare till mig eller ett spöke? Detta får jag aldrig veta, men han talade som jag, bekände att han mördat, att han därför undanhöll sig samhället och att flera kände klart igen honom som jag. Ett sällsamt alter ego av mig själv, helt utom min kontroll, som om mina mest innerliga önsketankar materialiserats och manifesterat sig i verkligheten. Detta är ej omöjligt i sin otrolighet, då ingenting i Kalis värld är omöjligt. (*Hussein och Will kommer in.*) Jag är fången i en andlig värld av spöken och demoner där jag måste mörda för att överleva, slav hos Kali som behärskar mig och styr min fria vilja, som jag ej är herre över längre, då jag är totalt desorienterad och ej kan på något sätt se någon väg ut ur mitt ödes fångenskap, där jag är offer fast jag valde själv den ödesdigra och totala friheten som mördarslav hos Kali. Är hon då så hopplöst allsmäktig i sin totala terror, eller kan det finnas någon utväg? – Dessa två nykomlingar ser ut som strypare. Jag kanske känner dem rentav. Låt mig få pröva dem. (*till William*) Var hälsad, broder Ali.

Will (genast) Var hälsad själv, min broder Ali.

Gopal Känner vi varandra? Har vi samarbetat? På något sätt så verkar du bekant.

Will Min bror, vi har ej träffats förut.

Gopal Vilket band tillhör du?

Will Khuda Baksh.

Hussein (ser faran, kommer närmare och råkar stiga så att ljuset faller på dem) Kom, Gopal. Han är inte en av oss.

Gopal (synar honom: de är lika varandra som bär) Vem i Kalis namn är du?

(Båda ser i varandra sin egen spegelbild, blir förskräckta, reser sig, Gopal faller omkull baklänges, Will vacklar också men är genast över honom, trollar fram stryptduken och expedierar honom på ögonblicket utan att tväka, som om han aldrig sysslat med annat: en virtuell uppvisning i professionell strypteknik. Hussein imponeras av föreställningen.)

Will *(inser vad han har gjort)* Jag måste göra det. Jag hade inget val.

Hussein Nej, du hade inget val.

Will Jag vill kräkas, men det stannar i halsen.

Hussein Vi måste få undan liket.

Will Hans änka...

Hussein Glöm henne. Bara du vet att hennes man är död, men nu är du ännu mera Gopal.

Will Det är hans sadelpåsar, och hans häst står utanför.

Hussein Vi gömmer hans bagage. Hästen ger vi fri. Kom. *(De lyckas stoppa undan honom så han inte syns.)* Vi hämtar honom sedan efter festen. Sadelpåsarna kan vi ta med oss och göra oss av med genast.

Will Jag har aldrig strypt en man förut, ännu mindre mördat någon. Vad säger Kalis lag om en stryptare som stryper en annan stryptare?

Hussein Det tar vi sedan. Kom nu. *(De går skyndsamt.)*

Scen 2. Festen.

Yasin Nu är vi här för att ha roligt, men det är inte alltid så lätt. Här är min pipa, och här finns dryckjom i överflöd, men Profeten förbjuder mig att dricka, medan Kali bjuder mig att dricka. Hur skall jag kringgå detta problem?

Khuda Profeten ser inte om du dricker, men Kali ser om du inte dricker.

Piroo Det ena utesluter inte det andra. Du har både arrak och pipa. Du är fri i Kali.

Yasin Tack för det, mina vänner. Då blir det genast lätt för mig. *(super genast till)*

Khuda Vi ska ha flickor i kväll också, en för var och en, för det har vi förtjänat, och Kali uppmuntrar kärleken.

Hussein *(har kommit in med Will)* Vad säger du om det, Gopal?

Will Jag tänker bara på min hustru. Jag fruktar denna Kali.

Hussein Det gör du rätt i. Du lär dig.

Will Det finns ingen makt mer fruktansvärd än hennes kärlek.

Hussein Det är alla medvetna om som tjänar och tillhör henne.

Yasin Alltså, in med flickorna! Släpp flickorna loss! Släpp kärleken loss! Det är vår tur att fira!

(Någon släpper in flickorna, allesammans utmanande skönheter i bländande vackra och färggranna kläder. Genast sätter musiken i gång, och flickorna visar sina konster i dansen.)
en flicka *(kommer fram till Will)* Vad heter du?

Will Gopal.

flickan Gopal? Har vi inte träffats förut helt nyligen?

Will Jag tror inte det.

flickan Ge mig något att dricka. Klienterna har gjort mig törstig i kväll. (*Han ger henne arrak, hon dricker, och han dricker också.*)

Yasin Får jag be våra grävare lämna oss åt vår fest åt Kali och gå och sköta sina plikter. Geten är offrad, men dess rens måste bort härifrån. Ni vet vad ni har att göra.
Hussein (till Will) Renset skall begravas liksom liken.

Will Var då?

Hussein Förhoppningsvis inte där vi gömt din vän.

(*Grävvarna samlar ihop en filt där rensat lagts och bär ut den tillsammans.*)

Khuda Högtidsstunden är inne. Har alla druckit? Är alla glada? Är alla berusade av Kali? Är vi mogna för att höra förbindelsen?

flera Förbindelsen! Förbindelsen!

Hussein Det är myten om Kali och hennes kall.

Will Äntligen en förklaring.

Khuda Skall du eller jag dra den, Yasin?

Yasin Dra den du. Du gör det bättre.

Khuda Det var alltså i tidens begynnelse, när det ännu inte fanns några människor, men det fanns andar och gudar, som hade framalstrats av skaparanden. Till slut beslöt han att även skapa människor, så att dessa började befolka jorden, men vissa andra blev avundsjuka på dessa människors framgång och gynnande, så de blev till demoner som började förfölja dem. Demonerna är mäktigare än människor, så de hade framgång i sin förföljelse. Detta kunde moderanden Kali inte acceptera, så hon började förfölja demonerna, men för varje demon hon lyckades förgöra uppstod det två nya, då dessa vägrade sluta förfölja människorna. Hon hade alltså tagit på sig en uppgift som bara blev värre hela tiden. Skaparanden såg hennes betryck och skapade två män att vara henne behjälplig. Hon sade till dem: "Tag min näsduk och stryp det svarta blodets avundsmakts demoner så att ingen kan bli kvar och föröka sin ondska på jorden mera." Männen tog på sig missionen och hindrade med sin strypning demonerna från att fortsätta föröka sig, och när de hade fullbordat verket återvände de till Kali för att återlämna hennes näsduk, men hon sade: "Behåll den. Använd den för att dela det eviga livet med mig, och gör med den så många män som möjligt till era och mina tjänare. Varje gång ni använder den skall jag känna det och ni komma närmare mig så att ni känner det och kommer närmare det eviga gudomliga livet. Det är min nådegåva till er, på det att ni må samla många anhängare och tjänare under er. Ni förtjänar det. Jag ger er hela mänskligheten. Ni kan offra hur många som helst av dem som inte redan tillhör och tjänar mig, och de skall då tillfalla mig och omhändertas av mig, så att även de blir mina tjänare för evigt. Jag har lärt er hantverket för att ni skall utöva det flitigt till min ära och beständigt förkovra er i det, på det att det må gå er väl. Så länge ni förkovrar er i riten och utökar mina tjänares antal, så länge skall jag hålla demonerna borta från er. Detta är mitt testamente. Låt min näsduk vandra vidare genom alla efterföljande generationer och vara flitigt verksam, på det att ni aldrig må dö ut." Så slöt gudinnan Kali, och det var i begynnelsen av tiden, och vi lever ännu och har utökat hennes näsduk med många hundra tusen...(*slocknar*)

Yasin Han har druckit färdigt.
flickan (till Will) Kom till mig nu.
Will Vill du?
flickan Du vill.
Will Känner du mig?
flickan Jag känner dig. Jag känner din kraft och din vilja. Du vill ha mig. Kom med mig. (tar honom i handen och visar honom vägen ut. Hussein lägger märke till detta och följer strax efter.)

Scen 3. Kammaren.
(De kommer in i rummet.)

Will (vacklar) Jag är berusad.
flickan Jag vet. Det gör dig bara kåtare.
Will Du anar inte min kraft.
flickan Jag anar din kraft och vill möta den.
Will Du tar en risk. Jag varnar dig.
flickan För vad?
Will Min lidelse. Min nya lidelse. Jag har fått smak för det.
flickan För vad?
Will Min lidelse.
flickan Visa.
Will (kan inte låta bli, trollar fram duken och snor den runt hennes hals för att strypa henne)
Jag tillhör Kali.
flickan (vill skrika men kan inte, men ögonen lågar av skräck)
Will Vi är alla strypare här i huset. Vi kan strypa er alla. Men de flesta av oss är för berusade. Vi har strypt tillräckligt för idag. Vi har till och med strypt kvinnor och barn. Jag ville det inte men deltog ändå. Kali har tagit mig. Ingenting kan hejda mig. Kali kräver allas våra liv, och när du är död tillhör du henne och ser det som en ära, så att även du kanske blir en strypare i nästa liv... (skall avsluta henne när Hussein kommer och avbryter honom.)
Hussein Lägg av med det där. Vi har en kropp att begrava. (Will släpper henne genast, men hon har svimmat.)
Will Vad är det jag gör? Vad går det åt mig?
Hussein Det är bara Kali som kräver sin rätt, men du måste inte betala – ännu. Vi måste begrava de döda innan vi kan strypa fler.
Will Är festen över? Är kusten klar?
Hussein Vi kan lugnt dra fram vävaren nu och förpassa honom åt evigheten. Han dog som strypare. Hans själ är räddad. Han är salig.
Will Jag vill inte vara med längre. Jag vill inte fastna i en infernalisk vidskepelse som lurar oskyldiga människor till att bli urskiljningslösa mördare av till och med kvinnor och barn. Om du inte hejdat mig hade hon där varit död nu.

Hussein Hon är en död själ. Det var bestämt så. Hon är dödlig och försvinner som själ, förbrukad i sinnlighet och laster. Hon kunde inte bli Kalis. Det var inte jag som hejdade dig. Det var Kali som förkastade henne.

Will Jag har fått nog. Jag förkastar Kali.

Hussein Då har du inte förstått hur hon fungerar. Hon har tagit dig i besittning, och du tillhör nu de saliga utvaldas skara. Vår plikt är att värva flera.

Will Med att mörda dem?

Hussein Om det inte går på annat sätt. Alla vettiga själar föredrar att träda i gudinnans personliga tjänst. Många bildade män är strypare, många högt uppsatta samhällstjänare, rajor och maharadjor, generaler och domare, präster och lärare, alla försvinner de då och då från sin verksamhet för att förnya sina förbund med Kali och tjäna henne för att det må gå dem bättre, vilket det alltid gör...

Will Vidskepelse! Blind tro! Önsketänkande! Övertro!

Hussein Du är klentrogen.

Will Nej, realistisk. Inga kvinnor och barn kan vara strypare, och ändå mördar ni även kvinnor och barn.

Hussein Vi skickar dem in i en bättre tillvaro som Kalis tjänare. Vi sänder dem och ger dem till Kali.

flickan (har vaknat och betraktat dem en stund) Vad tusan dillar ni om egentligen?

Hussein (hugger Will i armen) Kom, Gopal. Hon har varit med förut. Hon har aldrig fattat något. Vi har ett arbete att sköta. (*får ut Will därifrån*)

flickan Dessa förbannade yrkesbockar blir bara mer och mer perverterade hela tiden. (*tar ett bloss och njuter*)

Scen 4. I bungalowen.

George Tror du han kommer tillbaka?

Mary Jag vet inte.

George Du vet vad din far tycker.

Mary Jag tänker vänta här.

George Om han aldrig kommer tillbaka?

Mary Jag tänker vänta här tills jag har fött hans barn.

George Och sedan?

Mary Pressa mig inte, George.

George Förlåt mig. Din far är otålig. Han stiger i graderna, och hans svärson skulle ofelbart upphöjas med honom, vilken svärson som helst, utom William Savage.

Mary Jag är fortfarande gift med honom, George. Jag heter Mary Savage, och vårt barn blir en Savage.

George Jag vill bara hjälpa dig.

Mary Jag vet. Tack för din goda vilja.

George Och du har ingen aning om var han är? Och inte Chandra Sen heller?

Mary Inte den bittersta.

George Men du gick med på att låta honom smita.
 Mary Hur vet du det?
 George Chandra Sen vet det. Han hjälpte till.
 Mary Han vet ingenting och ännu mindre än jag.
 George Alltså vet du något.
 Mary Inte var han är. Vad tror du?
 George Att han gått på luffen som någon sorts sadhu eller yogi. I så fall kan han vara försvunnen i årtal och för alltid.
 Mary Tack för din uppmuntran.
 George Förlåt mig.
 Chandra Sen Vill herrskapet ha te?
 Mary Mr George Angelsemith skall just gå. Det är ingen idé.
 George Chandra Sen, du vet mer än vad du vill medge. Du kände Gopal vävaren, vars fru William räddade undan bålet. Vad vet du mera?
 Chandra Frun väntar fortfarande i skogen på sin makes återkomst.
 George Men han kommer aldrig tillbaka, eller hur?
 Chandra Varför inte?
 George Hon vet att han är död. Alla vet att han är död. William impersonifierade honom för att rädda hennes liv och försvann sedan. Kan han ha försvunnit för att söka reda på honom?
 Chandra Varför inte?
 George I så fall kommer han kanske aldrig tillbaka eftersom vävaren troligen är död. Så plikttrogen var verkligen din man, eller hur, Mary?
 Mary Säg inte "var". Han är.
 George Det är nog bäst jag går. Jag kommer tillbaka. *(bryter hastigt upp)*
 Chandra Litet te, madame?
 Mary Senare, Chandra Sen. Vad har du skvallrat till vem?
 Chandra Ingenting, madame.
 Mary Bra. Fortsätt med det. Gå. *(Chandra Sen bugar sig och går.)*
(ensam) Jag vet att du lever men inte var eller hur, men jag känner ditt betryck. Jag vet att du tänker på mig och längtar. Allt är lugnt tills jag fött vårt barn. Jag hoppas verkligen du hinner bli färdig till dess... *(gråter stilla och går)*

Scen 5.

Piroo Vi har haft ögonen på dig. Vi litar inte på dig.
 Will Tala för dig själv.
 Piroo Men jag har bevakat dig desto noggrannare. Du saboterar oss. Vi har haft flera utomordentliga tillfällen och missat dem alla för att du hindrat oss.
 Will Kalis omen har inte varit klara. Vi kan inte trotsa Kalis omen.
 Piroo Skyll på såpa. Du är rädd.
 Will Det är det sista jag är. Om jag var det vore jag inte här.

Piroo Vad gör du här egentligen?

Will Vad gör du själv här utom mördar?

Piroo Det är Kalis kallelse.

Will Nå, vi sitter i samma båt.

Piroo Det är bara för att Jemadaren har ett gott öga till dig som du får vara kvar. Han har trots allt gjort dig till sin närmaste man. Men om du saboterar ett tillslag till måste misstroende väckas.

Will Gör vad ni vill. Jag lägger mig inte i.

Piroo Det gör du rätt i.

Will Men jag varnar er. Sepoyerna är säkert beväpnade.

Piroo Säkert.

Will De har musköter.

Piroo Ja.

Will Och kvinnor och barn, som de måste försvara.

Piroo Ja. Det blir en stor skörd för Kali.

Khuda (*kommer in*) Vi är klara. Invokationen har gått bra, och lägret är utan bevakning. Vi slår till genast. Gopal, du bevakar reträttvägen. Släpp ingen förbi levande.

Will Nej.

Hussein Är du redo, broder?

Will De kan vara varnade, och de kan skjuta skarpt.

Hussein Det har hänt förut. Engelsmännen fick då korn på oss, men de kunde aldrig nå oss. Det behövs en landsomfattande kampanj för att upplösa rörelsen, men allt vad engelsmännen någonsin fått tag i har varit några lösa ändar. De har aldrig kunnat organisera sig mot oss. Vi är för omfattande. Bara om någon lyckas komma åt vårt innersta och utspionera hur vi fungerar kunde de motiveras till att utrota oss. Det har aldrig hänt och kommer aldrig att hända. Du är en av oss, en utkorad strypare. Övertyga oss eller dö.

Khuda (*på avstånd*) Vi måste över djupa vatten.

Hussein Signalen. Håll duken redo. (*försvinner*)
(tyst först, sedan stridsgny, skrikande kvinnor och barn som tystnar, plötsligt dyker det upp en sepoy med musköt i Wills väg, han siktar, Will angriper, stryper honom effektivt, men ett skott går av. Flera skott hörs bortanför. Så blir allt tyst.)

Hussein (*kommer tillbaka, sordinerad*) Det är över. Alla är döda.

Will Blev någon skadad?

Hussein (*studerar ointresserat liket*) Du kan din sak. Ja, någon blev skadad.
(Stryparna bär in Khudas döda kropp i en filt.)

Will Jemadar!

Piroo Du är Jemadar nu, Gopal. Led oss. Säg oss vad vi skall göra.

Yasin Skotten måste ha hörts. Kavalleriet är på väg.

Will (*luktar*) Vad är det som doftar?

Hussein Det brinner. Något skott måste ha satt eld på gräset.

Will Vi hinner inte gräva ner dem. Låt elden ta dem. Lägg musköterna bredvid dem. Rajan får skulden, som inte skyddat dem bättre. Han är totalt korrumpad, jag känner honom, så det är rätt åt honom. Alla frågor kommer att ställas till honom. Vi försvinner spårlöst.

Yasin Och Khuda Baksh?

Will Vi måste skiljas från honom. Lägg honom bland de döda i elden. Ingen kommer ändå att kunna identifieras.

Piroo Du övertygar, Jemadar. Du kan organisera och ser allting klart. Du blir en god ledare åt Kali.

Will Sätt i gång! Vi måste genast iväg! Allt beror på snabbheten!

(Khuda och sepoyen bärs ut, alla sätter i gång och blir effektiva)

Hussein Du artar dig. Khuda Baksh sade alltid att du var den bästa förmåga vi kunde få. Du stryper effektivare än någon annan och kan leda. Du är en välsignelse för Kali.

Will Tala inte om det.

Hussein Det är bara fakta. Du är Jemadars son. Vi kan ta över hela Indien under din ledning och sedan gå vidare.

Will Gå och arbeta med de andra. *(Hussein lyder.)*

Mary, om du kunde se mig nu! Hur infernaliskt vilsen kan man ännu bli? Jag är hopplöst kluven i två olika personer, och ingendera kan jag vara utan – som den ena kan jag bara längta till den andra. Mördaren och älskaren, den kristne och sataniske, den vilde och den disciplinerade, den lössläppte och den pliktmedvetne, förgöraren och ansvarskännaren, omöjliga att förena, och ändå är de båda jag. Nej, jag kan inte lösa situationen. Kali eller någon annan får hjälpa mig. Själv kan jag aldrig mer befria mig från denna utvägslöshet av ett slaveri under ett öde som förintar mig.

Akt V scen 1.

Piroo Det är ett vanskligt företag.

Yasin Om Kali är med oss kan ingenting hindra oss.

Piroo Vi måste vara ytterst lyhörda inför varje omen. De är ändå 84 stycken, och vi är bara elva.

Yasin Och många kvinnor och barn ingår. Vad skall det bli av oss, Piroo? Kali förbjöd uttryckligen från början att slakta kvinnor och barn. Ändå har vi gjort det sedan hundra år. Kali var från början noggrann med reglerna, och ändå bryter vi mer och mer mot dem hela tiden. Till slut mördar vi bara för plundring och byte, och då har hela syftet och innebörden gått förlorade. Då kan vi lika gärna hälsa hem.

Piroo Desto viktigare är det att vi lystrar till varje omen. Hon vägleder oss fortfarande. Hon har inte svikit oss och inte tröttnat på oss. Hon kommer alltid att samla på själar.

Yasin Ja, så länge vi gör det i hennes namn kan ingenting gå fel. Du tycks helt ha vänt om i din uppfattning om vår nya Jemadar.

Piroo Han axlade bördan fullständigt och tveklöst, och vi har gått från klarhet till klarhet under hans ledning. Inte ens Khuda Baksh var en bättre planerare. Jag misstänker att han är nöjd med att som planerare slippa mörda.

Yasin Kanske du har rätt. Han hade en ambivalent inställning till hantverket, först armen i band, och de enda han mördat var i självförsvar.

Piroo Och då var han överlägsen, virtuos, helt enkelt mästertlig.

Yasin Här är han.

Will Är ni klara och samlade?

Piroo När som helst, mästare.

Will Var är Hussein?

Hussein (dyker upp) Alltid i närheten.

Will Har du gett alla instruktioner?

Hussein Allt är som det skall vara. Alla är redo.

Will Även grävorna? En grop för 84 kräver mycket arbete.

Hussein De fann flera färdiga klyftor och gropar i skogen. Det behövs flera gropar.

Will Minsann. Detta är vår största operation hittills, men Kalis barn har utfört större. Samla stryparna. Vi är redo för åkallandet.

(Alla tio stryparna samlas i andakt inför William.)

Vi åkallar dig, vår modergudinna, beskyddare och främjare, vår arbetsgivare och lärare, inför vår nästa stora högtid till din ära. Det blir en omfattande operation som kräver mycket arbete och precision, ingenting får gå fel, varför vi anhåller om ditt obegränsade beskydd.

Piroo Hon kan inte svika oss.

prästen Gudinnan helgar allt vad vi gör i hennes namn.

(En uggla hoar. En annan svarar från motsatt håll. De håller på.)

Yasin (bestört) Vi måste avbryta operationen. Det här går inte. Det är fel omen.

Will Vi kan inte avbryta nu. Alla order är givna. Allt är förberett. Det kan inte gå fel.

Piroo Du är Jemadar.

prästen Det är ett farligt omen. Yasin har rätt, men Jemadar avgör saken.

Will Grävorna är redan i gång, och vi kan inte vänta. Lägret slumrar. De är prisgivna. Vi kan inte gå tillbaka. Vi måste slå till nu utan att tveka.

Piroo Vår Jemadar har talat.

Yasin Jag har ingenting mer att säga.

Will Hussein?

Hussein Alla order är givna. Allt är förberett.

Will Då så. Sätt i gång!

(Stryparna skingras. Endast Will blir kvar. Allt är dödligt, tills skriken börjar komma: kvinnor och barn, metallklang från dragna svärd, och så upprepade skott av eldvapen.) Var är förstärkningen? Varför kommer inte de andra ner från skogen? Var är de tjugofyra hjälparna, det andra bandet?

Piroo (kommer inrusande, skadad och blodig) Fly, Jemadar! Vi har misslyckats! De försvarar sig med alla vapen och skjuter skarpt! Fyra av oss är redan döda!

Will Vilka?

Piroo Yasin bland andra. (*flyr*)

Will Vad kan ha gått fel? (*Hussein kommer smygande, nästan rädd för att uppträda*) Vad gick fel, Hussein?

Hussein Allt.

Will Varför?

Hussein Jag gav fel order.

Will Varför?

Hussein Detta är din enda chans. Hade du klarat denna operation hade du aldrig mer blivit fri från Kali.

Will Jag förstår inte. Vad menar du?

Hussein Jag vill ha min röda vapenrock.

Will (*fattar och ger upp*) Jag kan inte svika de andra stryparna.

Hussein De kanske aldrig kommer tillbaka.

Will De har ingen annan att ty sig till. Vad hände med de 24 som skulle hjälpa till?

Hussein Jag sade dem att vi klarar oss allena, att detta bara skulle vara en vanlig blygsam affär som lätt skulle kunna utplånas alla spår av, men så är det inte. 84 lik kan inte döljas, och en av dem är en raja. Saken måste noteras. Vårt band slogs tillbaka, och det är vår chans att klara oss. Nu kan vi smita, du kan återgå till ditt vanliga liv, och jag kan bli brittisk soldat.

Will Du är galen. Du har alltid varit det.

Hussein Du har klarat provet och uppgiften. Jag vet att du gömt tjugo rapporter om sektens verksamhet. Du är den förste som lyckats kartlägga den. Det räcker med att din svärfar får rapporterna, och britterna sätter in alla resurser för att utrota sekten. Med att ge kontraorder har jag räddat dig – och mig, hoppas jag.

Will Sällsamma försyn, är detta Guds eller Kalis vilja om någons?

prästen Jemadar, vi har förlorat. Detta är vårt första nederlag någonsin. Tre av oss är döda, och Piroo är försvunnen. Yasin är död. Han hade rätt. Det var fel omen.

Will Jag har svikit er och trotsat Kalis omen. Jag tar på mig allt ansvar. Vad säger Kalis lag?

Piroo (*uppträder plötsligt*) Inte alls, Jemadar. Det var Kali som lurade oss. Ingenting sker utan att det är Kalis vilja, när det gäller stryparnas liv. Du är fortfarande den bäste. Inget band har genomfört så många lyckade expeditioner som vi under din ledning, och du har bara varit med oss i fyra månader. Tre av oss är döda, men det finns tiotusen kvar. I en sekt av rajor, kaptener, handelsmän, brahminer, professorer, domare, maharadjor och tiotusen hederliga medborgare har vi råd att förlora tre. Ta det inte personligt. Du är fortfarande den bäste Jemadar som finns.

prästen Jag tror att alla instämmer.

(*Alla instämmer.*)

Will (*tagen*) Nåväl, låt oss planera för nästa företag. Vi har mycket juveler och ädelstenar att sälja i Parsola. – Var är Hussein?

prästen Han försvann.

Will Nåväl, han har alltid gått sina egna vägar. Han dyker väl upp igen. Till Parsola!

Scen 2. Bungalowen.

- Mary* Vad är det, George?
- George* Chandra Sen har nyheter. Han tror att William kunnat lokaliseras.
- Mary* Var är han?
- George* Troligen i Parsola. Jag vet inte om Chandra Sens nyheter är goda eller dåliga. Bered dig på det värsta.
- Mary* Stig in, Chandra Sen.
- Chandra* Jag vet var Sahib är. Jag har just meddelat Mr Angelsmith.
- George* Han lär gå omkring medellös i infödingskläder och tigga. Jag är rädd att han är fullkomligt utflippad. Jag måste rida dit och hämta honom.
- Mary* Det är det första jag hört om honom på månader. Hur illa hans tillstånd än är så är det inga dåliga nyheter.
- Chandra* Jag är rädd att det inte vore lämpligt eller säkert att bara fara dit och hämta honom. Ni vita märks vad ni än gör. Han är borta innan ni hinner fram. Alla vill veta var han är för att kunna bära fram sina petitioner.
- George* Det kan inte hjälpas. Vi måste få hem kapten Savage.
- Chandra* Låt mig bege mig dit, Sir. Jag kan ta reda på var han är. Det kan vara känsligt, om han är störd till sinnes. Han kan bli våldsam eller skada sig själv. Jag vet vad det handlar om. Jag har varit med om det förut. Jag kan hämta honom och rädda honom.
- Mary* Han skadar aldrig sig själv. Han vet vad han gör. Jag tycker Chandra Sens förslag låter vettigt. Låt honom försöka hämta honom. Vill du göra det, Chandra Sen?
- Chandra* Jag lagar mig i ordning genast. (*bugar och avlägsnar sig*)
- George* Du visste hela tiden vad han höll på med. Varför sade du ingenting? Varför har du ljugit för oss? Du har till och med ljugit för din far.
- Mary* Jag har inte ljugit för någon.
- George* Ja, det spelar väl ingen roll nu längre. Huvudsaken är att han kommer till rätta, men risken är att han genast måste läggas in på sinnessjukhus.
- Mary* Du vet ingenting om saken.
- George* Chandra Sen har sagt mera till mig än till dig. Han ville skona dig.
- Hussein (osynlig)* Memsahib, det är jag. Släpp in mig.
- Mary* Hussein! (*släpper in honom*) Vad vet du?
- Hussein* Allt.
- George* Vem är detta? Jo, jag vet. Det är den där typen som fick William att rädda den där änkan. Han hjälpte honom säkert att rymma. Berätta vad du vet, din kanalje.
- Hussein (struntar i honom, till Mary)* Er man behöver hjälp. Han har fullgjort sitt arbete och skrivit tjugo dolda rapporter om det. Han har fått veta allt vad han behövde veta. Be Sahib här att kalla in kavalleriet.
- George* Aldrig i livet. Varför?
- Hussein* Han är i fara då han är i händerna på stryparna.

George Vad då för strypare?

Hussein Indiens farligaste och mest omfattande sekt. De stryper vem som helst för Kali, även kvinnor och barn. Er man, Memsahib, har lyckats kartlägga hela rörelsen.

George Vad är det för amsagor du drar, din mytoman?

Hussein Ni hittade själv offer för sekten inom er egen jurisdiktion. Sahib William tog ansvar för det och beslöt att gå till rätta med sekten. Nu gäller det att sätta in dödsstöten. Därför behövs kavalleriet. Det finns åtta hundra strypare samlade i Parsola.

George Här sätts inte in något kavalleri på grund av lösa rykten, och du stannar här som misstänkt. Sahib William burade själv in dig, och du flydde. Denna gång kommer du inte undan.

Hussein Sahib, det gäller livet för Sahib William. Han behöver hjälp. Kvarhåll mig inte. Då dör Sahib William. Jag skall förklara allt för er på vägen. Jag är bara trygg med engelska trupper, för jag vet att de är efter mig.

George Vilka är efter dig, fin hymlare?

Hussein Ni fattar ingenting! Och vad värre är, ni vill inte fatta.

George Du kommer för sent. Din hjälp behövs inte. Chandra Sen har redan begett sig för att hämta honom.

Hussein Chandra Sen!

George Ja, vad är det med Chnadra Sen?

Hussein Han är själv en strypare! *(smiter plötsligt och är försvunnen)*

George Begriper du något av allt det här?

Mary Kanske något mer än du.

George Vad är det för en vansinnig stryparsekt han dillar om?

Mary Han talar sanning. William gav sig av för att spionera ut den och försöka komma åt den. Tydligen har han den nu i sitt grepp, men din dumhet hotar att förstöra allt för honom.

George Anklagar du mig? Tror du på den där vanskapte taskspelaren? Jag tror mera på Chandra Sen än på honom. Enligt Chandra Sen skulle William hamna i livsfara om vi red dit med kavalleriet. Vill du se honom död?

Mary Jag är i nionde månaden, George. Kavalleriet kan vara hans enda chans. Tänker du skicka ut det?

George Aldrig! *(går arg)*

Mary *(tar stöd mot en stol men varken faller eller gråter, men man förstår hennes vända.)*
(utropar) Jag är med dig, William! *(vacklar ut)*

Scen 3. Stryparna (7) samlade i en lada.

prästen Kali har aldrig svikit oss. Hon bara prövar oss. Våra affärer har gått bra, och bara vi sansar oss och ser det hela sakligt kan vi fortsätta verksamheten som om ingenting hänt.

Piroo Vi litar blint på dig, Jemadar, för det finns ingen bättre ledare än du.

Will Tack för ert fortsatta förtroende. Allt vi behöver göra är att hålla oss till reglerna. Inga mera lagbrott mot Kalis lagar. Yasin beklagade att vi frångått Kalis lagar och strypt även kvinnor och barn. Det får vara slut med det nu. Om vi följer Kalis lagar kan inte ens något omen mera svika oss.

flera Hör! Hör!

Chandra Sen (uppträder men syns inte först) Innan vi genomför försäljningen av alla juvelerna, som är Kalis gåva och belöning till oss, är det något ni måste veta. Vi har uppdatat en man som fastän han ätit Kalis socker velat förneka henne.

Piroo Vem är den mannen?

Chandra Han har ingått i er egen krets. Vi är Kalis händer och instrument på jorden och äger att verka för henne. Vad är hennes vilja om en sådan man?

prästen Säg oss vem han är! Är han en av oss?

Chandra (drar triumferande fram Hussein med bakbundna händer) Jag kom på honom med att be engelsmännen sända sitt kavalleri mot er.

prästen Jemadar äger att fälla domen.

Will Har broder Hussein något att säga?

Hussein (ser ömkligt upp) Vi är alla fria män under Kalis nåd och har rätt att göra vad vi vill.

Chandra Även förråda sina egna bröder, sin egen moders söner?

Will (ser Chandra stint i ögonen) Vad vill du?

Chandra Store Jemadar, stryparnas furste, Kalis mest älskade son, ge förrädaren hans straff. Stryp honom!

Will Här stryps ingen Kalis tjänare utan bevis. Har du förrått dina bröder, Hussein? Ja eller nej?

Hussein Nej.

Chandra Jag hörde dig själv be om kavalleriutryckning!

Will Och vem vad han om detta? Något högre befäl?

Hussein En kvinna.

Will (högt) En kvinna! (*En del av stryparna börjar skratta.*)

Piroo Han var alltid litet vriden. (*De skrattar mera.*)

Will Lösgör hans händer. (*tar Chandra Sen avsides*) Jag vet vad du vill. Du vill rädda min själ åt Kali. Du vill att jag kapar mitt enda band med den andra världen. Du vill att jag offerar den enda som känner till min bakgrund och hemlighet för att därmed etablera mig som stryparnas furste och ledare för alltid. Men vilken människa som helst, även Hussein, har rätt att åberopa rättvisa.

Chandra Jag vet vem du är men har inte förrått dig, för jag har noggrant följt med din karriär som överlägsen strypare. Detta gjorde mig stolt. En av *dem* som strypare och bättre än någon av oss! Det bådade gott för sekten, och jag underbläste ditt rykte. Om du följer lagen och stryper det där kräket kan sedan ingenting mera hindra dig från att gå från klarhet till klarhet som stryparledare. Bara han och jag bland stryparna vet vem du har varit. Om du tystar honom tystar du även mig. Vi kan med vår makt och terror lägga under oss hela Indien och sedan andra länder. Om du kan

bli en av oss kan även andra engelsmän gå in i sekten. Kali vill det. Du har njutit av Kali och hennes segers sötma. Förläng den och förstora den för evigt!

Hussein (slår plötsligt bakut, försöker fly, en lampa faller, halmen antänds, flammar upp, totalt kaos utbryter genast, alla skriker, försöker fåfängt släcka elden, Hussein undkommer under ropet:) Kvinnorna och barnen! Kvinnorna och barnen!

Ridå.

Scen 4. Bungalowen.

George Hon retar mig till vansinne. Det här förbannade indiska infödingsträsket kan göra vem som helst galen. De har ju världens galnaste religion, ingen kan reda ut den, det är bara ett enda kaos av gudar och vidskepelse kliniskt fri från all logik. Och så har William fastnat för den fixa idén att åtgärda en absurd sekt som bara skulle ägna sig åt att mörda utan motiv, utan anledning... Hysteri och vidskepelse är allt vad Indien handlar om. *(Det knackar sakta.)* Spökar det nu också? Jag tyckte precis det knackade. *(Sher Dil kommer ut.)* Hörde du också att det knackade?

Sher Dil (öppnar dörren) Sahib!

(William vacklar in, vildare än någonsin. Sher Dil omfamnar hans knän och gråter av rörelse:) Äntligen!

George William! Det var på tiden!

Will Vi har ingen tid att förlora. Skicka genast ut kavalleriet mot Parsola. Det finns åtta hundra strypare där fullastade med stulna ädelstenar.

George Du skämtar.

Will Ser jag ut som om jag skämtade? Var är min hustru?

George Hon är på väg till sin far för att föda sitt barn.

Will Vårt barn. Kom det inte hit en tjänare Hussein som bad dig sända ut kavalleriet på min order?

George Jo.

Will Varför har du inte gjort det?

George Han svamlade och var allmänt otillräknelig. När jag försökte kvarhålla honom rymde han.

Will Han rymmer alltid. Ingenting kan kvarhålla honom. Du måste skicka ut kavalleriet genast. Vi har ingen tid att förlora.

George Det har du redan sagt en gång. Du är desperat. Du är själv otillräknelig. Du är smittad av den indiska religiösa sinnessjukdomen och har fått sekter på hjärnan, så att du levt som vilde bland dem i fyra månader, och så kommer du tillbaka och tror att du kan kommendera när du inte skött ditt arbete på fem månader. Jag har fått sköta det i stället, din försummade hustru orkade inte med, och jag har inte heller orkat med. Din svärfar är förbannad på dig och ämnar bura in dig om du någonsin kommer tillbaka. Nå, här är du, och det är min plikt att sätta dig i arrest. *(tar fram en pistol och siktar mot magen)*

Will Var inte en förbannad idiot, George. Den här sekten är historiens värsta kriminella företag med kanske en miljon offer på sitt samvete. Jag har den kartlagd, och bara jag kan organisera strategin för att få ett slut på den. Det kan ta mellan tio till femton år, den är spridd över hela Indien inom alla samhällslager, och mördarna är kanske ett tiotusental, och de har hållit på i flera hundra år. Fattar du?

George Du är helt väck. Vad har du rökt? Vad har du råkat ut för gifter och droger? Har du ätit svampar? Är du medveten själv om ditt förryckta fantasteri?

Sher Dil (visar sig med en matbricka) Litet mat, Sahib.

Will Tack, Sher Dil. Det får vänta tills jag får fart på den här formalisten.

(Sher Dil bär in brickan men kastar plötsligt allting i ansiktet på George, som får curry i ögonen, avlossar pistolen och tappar den. Will är över honom som en hök och övermannar honom.)

Hör nu här, George. Tror du jag skämtar? Ser jag galen ut? Var jag någonsin religiös? Med vilken rätt tror du jag har tagit tjänstledigt från mitt arbete annat än för att sköta extraordinära utmaningar som kommit i min väg som kapten i det brittiska ostindiska kompaniet, som det har varit min plikt att ta i tu med? Du behöver inte sköta mitt arbete längre. Jag är tillbaka. Jag tog ansvaret för mordet inom ditt distrikt, som jag fortfarande har ansvaret för, och därför ger jag dig ordern: Skicka ut kavalleriet!

George Lugna dig, William. Jag måste väl lyda dig då. Men din svärfar kommer att ställa dig frågor.

(En dörr öppnas, och Mary kommer in.)

Mary Jag hörde röster, och en var alltför bekant.

Will Mary! *(rusar upp och omfamnar henne, alltjämt med Georges pistol i handen)*

Mary Har du skjutit honom?

Will Inte ännu. Men jag gör det om han inte lyder mig.

Mary Han ville gifta sig med mig om du inte kom tillbaka.

Will Jag kom tillbaka.

Mary Har du uträttat ditt ärende?

Will Sekten är kartlagd och kringränd. Med ett antal års metodik kan vi nu spränga den.

Mary Jag visste att du skulle klara det.

Will Du är tjock.

Mary Jag har ännu tre veckor kvar. Du hann i tid.

Will Det är bara början till slutet. Upp och hoppa, George. Vi måste tjänstgöra.

George Du behöver inte påminna mig. *(reser sig omtumlad och torkar sovidande curry ur ögonen)*

Mary Min far har fått veta allt. Han vägrade tro mig förrän han fick se dig.

Will Han kommer att få se alltför mycket av mig den närmaste tiden.

George Är du klar, Will? Vad väntar vi på?

Will Dig.

George Då kör vi. *(går ut)*

Will (kysser henne) Jag är strax tillbaka.

Mary Du ser ut som en annan, men jag vet att du är dig själv.
Will Jag har aldrig varit någon annan, men jag har levt ett annat liv.
Mary Ja, du har varit i helt andra världar, men du har lärt dig något.
Will Alltför mycket.
Mary Man kan aldrig lära sig för mycket av livet.
Will Nej, men själva livet kan bli för mycket ibland.
Mary Du har klarat det.
Will Du också. Med den äran. (*kysser henne. De skiljs.*)
Mary Han lever. Det är huvudsaken. Vad han än har varit med om är det att han lever nog för att han skall förlåtas allt. Det säger jag som moder. (*ser ömt efter honom*)

Scen 5. De sju stryparna samlas.

prästen Det är Kalis vilja. Hon vredgades på oss till slut för att vi offrade för många kvinnor och barn. Därför har hon skickat engelsmännen på oss. De spårar nu nitiskt upp varenda strypare i landet. Vi har inget val. Vi måste återgå till ett normalt liv eller gå under.

Piroo Vet någon vad som hände med vår siste Jemadar, den bäste av dem alla?

Hussein Jag vet att Gopal återuppsökte sin väntande änka för att meddela henne att hon inte längre behövde vänta, då han var död. Men om denne Gopal var vår Jemadar eller inte vet jag inte.

prästen Vår tidigare Jemadar Khuda Baksh identifierade honom tvärsäkert som Gopal.

Piroo Men om Gopal meddelade sin änka om att han själv var död, var det då Gopal eller hans ande eller någon annan?

Hussein Det får vi aldrig veta.

prästen Vi skall aldrig glömma honom som den främste av Kalis ledare. Och tack, Hussein, för att du kom och varnade oss för kavalleriet. Därigenom kunde vi sätta oss i säkerhet och varna alla andra. Kalis sällskap är upplöst. Det är nu budskapet vi äger att sprida över hela Indien. Kali har gett sina tjänare fria.

alla Kali har gett sina tjänare fria.

(Bröderna reser sig, bjuder varandra farväl och skingras.)

Hussein (ensam) Jag fick aldrig min röda soldatjacka, men min tjänstgöring hos Kali blir lättare framöver. Jag skall hädanefter desto trognare tjäna henne som präst åtminstone utan fruktan för att bli mördad mera.

(bugar sig för publiken och utgår.)

Phudong, 19.11.2011

Kommentar

Detta är en dramatisering av John Masters säkert bästa och märkligaste roman "*The Deceivers*" om thug-sekten i Indien, som faktiskt florerade i Indien under flera hundra år och sammanlagt genomförde omkring en miljon mord, det värsta brottet mot mänskligheten i historien före de båda världskrigens folkmord. Romanen är i stort sett sann om dock givetvis alla karaktärerna är fingerade.

John Masters var indisk engelsman, vars familj levde och verkade i Indien för Indien sedan 1600-talet. Han är en klar efterträdare till Kipling. Detta var hans andra roman, men han skrev ett tjugotal, av vilka alla de bästa dock handlar om det Indien som han kände och kunde utantill och som han älskade. Efter självständigheten 1947 flyttade han till Amerika, där han inledde sin verksamhet som författare. Dessförinnan hade han varit militär med överstes rang och mest tjänat i Burma under kriget.

Alla författarens pjäser, konsekvent refuserade av alla teatrar och förlag, finns tillgängliga på www.fritenkaren.se under länken "Dramer".